कथंतर्हिमायातत्कार्यनिवृत्तिरित्याशंक्यश्रीविष्णुस्वरूपनिरूपणपूर्वकंतद्भजनात्सर्वानर्थनिवृत्तिरितिशास्त्रार्थमुपसंहरति नयत्रेतिपंचभिः दंभी ति माया कपटवानयंपुमानित्येवंभूतायांबुद्धावसकृदुल्लिख्यमानाया सेत्यर्थः साआत्मवादेक्रियमाणेआत्मवादिभिर्यत्राभयानविराजितानप्रका शिता किंतुभीतेवस्वकार्यमोहादिकमकुर्वतीकथंचिद्वर्ततइतिप्रतिपादितेत्यर्थः तदुक्तम् तस्मैनमोभगवतेवासुदेवायधीमहि यन्माययादुर्जयया मांब्रुवंतिजगद्गुरुम् विलज्जमानयायस्यस्थातुमीक्षापथेऽमुया विमोहिताविकत्थंतेममाहमितिदुर्धियइति किंच यद्यस्मिन् तदाश्रयःमायाश्रयो विविधोवादोऽपिनास्ति विशेषविषयत्वाद्विवादानांतस्यविशेषातीतत्वादितिभावः संकल्पविकल्पावृत्तयोयस्यतन्मनोपियत्रनास्ति संकल्पवि कल्पानामपिविशेषविषयत्वात् ॥ ३० ॥ किंचसृज्यंकर्म सृजताकारकवर्गेणसहउभयोःसृज्यस्रष्टोः परंसाध्यंश्रेयःफलमपि अतस्त्रिभिःसृज्य

नयत्रदंभीत्यभयाविराजितामायात्मवादेऽसकृदात्मवादिभिः॥ नयद्विवादोविविधस्तदाश्रयोमनश्चसंकल्प विकल्पवृत्तियत् ॥ ३० ॥ नयत्रसृज्यंसृजतोभयोःपरंश्रेयश्चजीवस्त्रिभिरन्वितस्त्वहम् ॥ तदेतदुत्सादितबा ध्यबाधकंनिषिद्ध्यचोर्मीन्विरमेत्स्वयंमुनिः॥ ३१ ॥ परंपदंवैष्णवमामनंतितद्यन्नेतिनेतीत्यतदुत्सिसृक्षवः ॥ विसृज्यदौरात्म्यमनन्यसौहृदाहृदोपगुह्यावसितंसमाहितैः॥ ३२॥ तएतदधिगच्छंतिविष्णोर्यत्परमंपदम्॥ अहंममेतिदौर्जन्यंनयेषांदेहगेहजम्॥ ३३॥ अतिवादांस्तितिक्षेतनावमन्येतकंचन ॥ नचेमंदेहमाश्रित्यवैरं कुर्वीतकेनचित्॥ ३४॥

स्रष्टृफलैरन्वितोजीवश्चअहंकारात्मकोयत्रनास्ति अतएवोत्सादितौनिरस्तौबाध्यबाधकौयस्मिन् तदेतत्स्वयमात्मस्वरूपमित्यर्थः तत्तस्मिन्नुर्मीनहंकारादीन्निषिध्यविरमेत् विशेषेणक्रीडेदित्यर्थः॥३१॥ यतस्तद्वैष्णवंपदमामनंतीत्याह परमि ति यदेतत्तदेवपरंवैष्णवंपदंस्वरूपमामनंति केअतत्आत्मव्यतिरिक्तमुत्सिसृक्षवःत्यक्तुमिच्छवः यतःअनन्यसौहृदाः नास्तिअन्यस्मिन्सौहृदंये षांते कुतःदौरात्म्यंदेहाद्यहंभावंविसृज्य देहेअहंकाराभावात्अन्यत्रसौहृदंनास्ति अतस्त्यक्तुमिच्छवइत्यर्थः कथंनेतिनेतीत्येवमत्रविद्वदनुभवम पिप्रमाणयति हृदोपगुह्यध्यानादिना ततःसमाहितैरवसितंनिश्चितम् यद्वा अवसितमवबद्धमात्मतयागृहीतमित्यर्थः ॥ ३२॥ एवंप्राप्तावधिका रिणोदर्शयति तएतदिति देहजमहमिति गेहजंममेति ॥ ३३ ॥ तत्प्राप्त्युपायमाह अतिवादानिति ॥ ३४ ॥